

Lommeboken viktig for medlemskap

Da EU ble startet var det fred og stabilitet som var hoveddrivkreftene. De 6 landene var lei av kriger og besluttet seg for å krige ved forhandlingsbordet i stedet for på slagmarken.

Ved alle senere utvidelser har lommeboken spillt en sentral rolle

Da Storbritannia og Danmark ble medlemmer i 1973 var økt eksport av smør, flesek og maskiner viktigere en drømmen om et integrert Europa.

Spania, Portugal og Hellas ønsket å stabilisere sine ferske demokratier – men samtidig så de finansielle muligheter gjennom EU store solidaritetsfonder.

Sverige og Finland var i begynnelsen av 90-tallet nede i en økonomisk bølgedal og EU-medlemsskap var en naturlig løsning for eksportindustrien

De store utvidelsene mot Øst- og Central-Europa var drevet av ønske om å komme inn i den demokratiske varmen – men regionalstøtte og landbrukspenger gjorde valget lettere.

For Danmark har det lenge vært lett å si nei til Euro – men når presset på danske kronen øker og høyere rente svir i lommeboken – da endrer både politikere og opinionen seg.

Det aller beste eksempelet er likevel Island. Med sterke økonomiske fremganger har det vært lett å si nei til EU – men når den økonomiske krisen knekker islandske kronen og privatøkonomien så snur opinionen seg og vil ha beskyttelse i Euroland.

Lommeboken er tydeligvis sterkere enn argumenter om viktigheten av europeiske samarbeide eller frykten for å gi makten til anonyme byråkrater i Brussel.

I Norge og Sveits er imidlertid lommebøkene fortsatt fyllte til randen og holder landene på behaglig avstand fra Brussel

Tekst: Pål Jacob Jacobsen,

17.11.2008

Publisert i Rosenkilden